

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1

The Development of Chinese Language Communication

Skills of Tourism Vocational 1 Students by Using Situation Based Learning

ไชยฉัตร โรจน์พลทามล¹

สมพร โกมารทัต²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประชากรเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ 3) แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1)การพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 2) นักเรียนมีคะแนนประเมินทักษะภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง 3) นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.9

คำสำคัญ การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน , การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ , นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ , ภาษาจีนเพื่อการท่องเที่ยว

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ความเป็นมาและความสำคัญ

ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อการสร้างรายได้อันดับต้น ๆ ของประเทศไทย จากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา(2561) กล่าวว่า ในปี2561 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวนทั้งหมด 38,277,300 คน โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องทุกปี กล่าวคือปี 2558 มีนักท่องเที่ยว 29.92 ล้านคน ปี 2559 มีนักท่องเที่ยว 32.53 ล้านคน ปี2560 มีนักท่องเที่ยว 35.59 ล้านคน จากรายงานของกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา(2562) ที่ได้รายงาน 10 อันดับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวไทยอันดับแรกคือนักท่องเที่ยวชาวจีนซึ่งมีจำนวน 10,535,955 คน รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี 2561 อยู่ที่ 2,007,503.89 ล้านบาท ประเทศจีนยังคงเป็นประเทศอันดับหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้เข้าสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย นักท่องเที่ยวจีนรุ่นใหม่ใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดระหว่างเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งเพิ่มขึ้นสูงถึง 80% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ทำให้ผู้ประกอบการเริ่มต้นตัวไปกับคลื่นลูกใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวจีน ส่งผลให้ภาคส่วนเอกชนโดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวเล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีน

จุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาจีน คือ เพื่อการสื่อสาร การเรียนภาษาทุกภาษานั้น พื้นฐานเบื้องต้นคือการฟังและพูด ถ้านักเรียนฟังและพูดไม่ถูก ไม่เพียงแต่ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจสิ่งที่จะสื่อ อาจทำให้สารนั้นถูกตีความผิดออกไป สิ่งที่ต้องคำนึงถึงการฟังและพูดอีกอย่างหนึ่งคือ นักเรียนต้องรู้จักทักษะการฟังและพูดที่ดี จึงจะทำให้สามารถสื่อสารและฟังผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ ซึ่งทักษะการสื่อสารที่มีความสำคัญในการสื่อสารภาษาต่างประเทศกับนักท่องเที่ยวในอันดับแรกคือทักษะการฟังและการพูด ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

ความสำคัญการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเป็นการจัดกิจกรรมจะช่วยดึงดูดความน่าสนใจให้แก่แก่นักเรียน ช่วยสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนที่มีความสนใจต่ำได้ นักเรียนจะเคารพซึ่งกันและกัน แก้ปัญหาตามโจทย์สถานการณ์ร่วมกัน นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น นำบทบาทที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในสถานการณ์จริง โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับออกมาอย่างเป็นระบบตามรูปแบบของสถานการณ์จริง ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจเนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน การเรียนรู้มีความหมายต่อตัวนักเรียน นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ เช่นกระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิดต่าง ๆ เป็นต้น (เสริมศรี ลักษณะศิริ,2540,น.272อินทรา บุญยาทร,2542,น.103; ทิศนา แคมมณี,2552,น.373)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาจีนจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยเฉพาะการฟังและการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation

Based Learning) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิชาชีพของนักเรียน ที่ทำให้นักเรียนได้คิดและแก้ปัญหาได้จริงในสถานการณ์จริง อีกทั้งยังเป็นแรงเสริมให้นักเรียนเกิดการกระตือรือร้นในการสื่อสารภาษาจีนจากสถานการณ์ที่ผู้สอนขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เนื่องจากนักเรียนเป็นนักเรียนสาขาการท่องเที่ยวที่จะต้องทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ในสถานที่ต่าง ๆ และการทำหน้าที่แต่ละครั้งล้วนพบสถานการณ์ที่ไม่เหมือนกัน จะทำให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาจีนได้เป็นอย่างดีและสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคตต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีคะแนนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. นักเรียนมีคะแนนการประเมินการสื่อสารภาษาจีนในระดับมาก
3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในระดับมาก

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยเพื่อการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมีดังนี้

1. การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ (Situation Based Learning) คือ การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เสมือนจริง (Simulation Based Learning) การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้นักเรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงทีศนา แชมมณี (2552 : 370) นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกว่

เขาต้องทำบทบาทนั้นเพราะต้องรับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของเขาเอง ซึ่งเหมือนกับชีวิตจริงที่ไม่มีคำตอบถูกหรือผิดโดยลินเซจส์โอ โจนส์ (Leo Jones, 1983, p.1)

การสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ผู้สอนเตรียมสถานการณ์ที่จะใช้สอนโดยอาจสร้างขึ้นเองหรืออาจเลือกสถานการณ์ที่มีผู้สร้างไว้แล้ว ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด เมื่อมีสถานการณ์แล้ว ผู้สอนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในสถานการณ์นั้นและควรลงเล่นด้วยตนเอง เพื่อจะได้ทราบถึงข้ออุปสรรคต่าง ๆ ในการเล่น จะได้จัดเตรียมการป้องกันหรือแก้ไขไว้พร้อม ผู้สอนควรเริ่มด้วยการบอกเหตุผลและวัตถุประสงค์กว้าง ๆ แก่นักเรียนว่า การเล่นในสถานการณ์นี้จะให้อะไรและเหตุผลใดจึงมาเล่นกัน ต่อไปจึงค่อยให้ภาพรวมของสถานการณ์ทั้งหมดแล้วจึงให้รายละเอียดที่จำเป็น เช่น กติกา บทบาท เมื่อทุกคนเข้าใจพอสมควรแล้ว จึงให้เล่นได้ การเล่นในสถานการณ์ในขณะที่นักเรียนกำลังเล่นในสถานการณ์นั้น ผู้สอนควรติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเล่นของนักเรียนและจดบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ให้คำปรึกษาตามความจำเป็น รวมทั้งแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น การอภิปราย ควรมุ่งประเด็นไปที่การเรียนรู้ความเป็นจริงว่า ในความเป็นจริงสถานการณ์เป็นอย่างไรและอะไรเป็นปัจจัยที่มีผลต่อสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งนักเรียนมักได้เรียนรู้จากการเล่นของตนในสถานการณ์นั้น จึงทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เมื่อได้เรียนรู้ความเป็นจริงแล้ว การอภิปรายขยายต่อไปว่า เราควรจะให้สถานการณ์นั้นคงอยู่ หรือ เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างไร และจะอย่างไรจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้ ทิศนา แคมมณี (2552, น. 370-373)

ความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนซึ่งเป็นเหตุการณ์จากชีวิตจริง ดังนั้น ห้องเรียนจึงกลายเป็นสถานที่สร้างของสถานการณ์ที่เกิดเหตุการณ์จริง และผู้ร่วมแสดง สถานการณ์จึงเป็นตัวแทนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับสถานการณ์ จึงเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของเอกสารการบันทึกและตำรา การแสดงบทบาทในสถานการณ์ ผู้ที่แสดงมิใช่เพียงแสดงบทบาทเท่านั้นแต่จะต้องมีการใช้ประสบการณ์ของตนเอง มีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ลีโอ โจนส์ (Leo Jones, 1983, p.1)

จุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์การเรียนรู้ มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนะถึงจุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์ ไว้ดังนี้ อินทรา บุญยาท (2542 : 103) กล่าวว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์มีจุดเด่น ดังนี้ 1. เป็นวิธีที่ดึงดูดความสนใจ จูงใจให้เกิดความพยายาม และเกิดความสนุกสนานในการเรียน 2. ฝึกนักเรียนให้เคารพในกฎ กติกา การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การทำงานเป็นกลุ่ม 3. นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ เรียนรู้การตัดสินใจ เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา นับเป็นวิธีเรียนที่ได้ความรู้แบบคงทน 4. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างจริงจัง 5. เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากสำหรับนักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ

ทศนา แชมมณี (2552 : 373) กล่าวว่า จุดเด่นของการสอนโดยใช้สถานการณ์ มีดังนี้ 1. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจเนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง 2. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน การเรียนรู้มีความหมายต่อตัวนักเรียน 3. เป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ที่นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก เช่นกระบวนการปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิด เป็นต้น

2. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน ฉัญญาร์ตัน มะลาศรีและ Wei Jingru (วารสารวิจัย ราชภัฏกรุงเก่า : 2560, น.82-83) กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนไว้ดังนี้ 1) **ขั้นตอนการรับรู้ (感知阶段, Ganzhi Jieduan)** 2) **ขั้นตอนการทำความเข้าใจ (理解阶段, Lijie Jieduan)** 3) **ขั้นตอนการทบทวน (巩固阶段, Gonggu Jieduan)** 4) **ขั้นตอนการนำไปใช้ (运用阶段, Yunyong Jieduan)** ผู้วิจัยนำขั้นตอนมาดัดแปลงเพิ่มเติมเหมาะสมกับงานวิจัยโดยสลับขั้นตอนและเพิ่มเติมขั้นตอนการพัฒนาทักษะภาษาจีน ไว้ดังนี้ 1. **ขั้นตอนการทบทวน (巩固阶段, Gonggu Jieduan)** ขั้นตอนการทบทวนเป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่ได้จากความจำ และทักษะการคิดวิเคราะห์สู่การปฏิบัติจริง นักเรียนต้องฝึกปฏิบัติจนกระทั่งกลายเป็นความสามารถในการใช้ภาษาและข้อมูลเหล่านั้นจะถูกบันทึกลงในสมองจนกลายเป็นความจำระยะยาว 2. **ขั้นตอนการรับรู้ (感知阶段, Ganzhi Jieduan)** ลักษณะเด่นของขั้นตอนการรับรู้คือการรับรู้เนื้อหาผ่านการมอง การฟังและการอ่านโดยสมองจะบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เก็บไว้ในส่วนของความจำ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดของขั้นตอนนี้คือความสามารถในการจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ของนักเรียน โดยใช้วิธีการเลียนแบบเสียงของครูผู้สอนหรือเลียนแบบเสียงที่มาจากสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน การฝึกทำซ้ำ รวมถึงการสลับที่คำศัพท์หรือรูปประโยคในแบบฝึกหัด เป็นต้น จะช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหา คำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมทั้งวิธีการใช้ประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นได้อย่างเป็นธรรมชาติ

3. **ขั้นตอนการทำความเข้าใจ (理解阶段, Lijie Jieduan)** ลักษณะสำคัญของขั้นตอนนี้คือการนำความรู้ที่ได้รับจากขั้นตอนการรับรู้ มาทำความเข้าใจโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่

4. **ขั้นตอนการนำไปใช้ (运用阶段, Yunyong Jieduan)** เป็นขั้นตอนที่ใช้วัดความสำเร็จในการเรียนภาษาของนักเรียน ขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะต้องจัดหาสิ่งแวดล้อมจริงหรือคล้ายกับของจริงมากที่สุดมาให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ

5. **ขั้นประเมินการเรียนรู้และให้ผลย้อนกลับ (反应阶段, Fanying Jieduan)** เป็นขั้นตอนที่สำคัญและเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนตามแนวคิดของออลเลอร์ (Oller, 1979, p.320-323) มี 6 ประการ คือ 1) ความคล่องในการพูด 2) การออกเสียงพยัญชนะ คำศัพท์และข้อความ 3) การพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 4) การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำ 5) การสื่อความหมาย และ 6) การใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์

ประชากรเป้าหมาย

คือประชากรในการวิจัยนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 ห้อง 35 คน สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคโนโลยีพงษ์สวัสดิ์ จังหวัดนนทบุรี

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ 3) แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยดังนี้ 1. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนการท่องเที่ยวตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในกระบวนการเรียน นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อวีดิทัศน์ ฟังอ่านออกเสียงตามผู้สอน 2. นักเรียนจะต้องสร้างสถานการณ์ตามเนื้อหาของแต่ละแผนการเรียนรู้ โดยนักเรียนคิดสถานการณ์เอง 3. เมื่อผู้วิจัยสอนเสร็จในแต่ละ แผนการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะ

ทางการสื่อสารภาษาจีน 4. เมื่อผู้วิจัยสอนเสร็จครบทั้ง 8 แผนการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน 5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาจีนและแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือค่าร้อยละ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการศึกษา

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบการสื่อสารภาษาจีนหลังการเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน

ลำดับ	คะแนนการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบ จำนวน 8 ชุด ชุดละ 10 คะแนน								รวม 80 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	ผ่านคะแนน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80
	1	2	3	4	5	6	7	8			
1	10	10	9	9	6	9	9	9	71	88.75	ผ่าน
2	10	8	8	9	9	9	10	9	72	90.00	ผ่าน
3	10	8	9	9	7	8	8	9	68	85.00	ผ่าน
4	9	10	10	7	7	10	9	9	71	88.75	ผ่าน
5	10	9	10	10	10	9	9	9	76	95.00	ผ่าน
6	10	9	9	8	7	9	9	10	71	88.75	ผ่าน
7	10	9	10	10	10	9	9	9	76	95.00	ผ่าน
8	8	10	10	10	9	9	9	8	73	91.25	ผ่าน
9	9	10	10	9	9	8	10	10	75	93.75	ผ่าน
10	9	10	10	9	9	9	9	7	72	90.00	ผ่าน
11	10	10	9	6	9	9	9	7	69	86.25	ผ่าน
12	9	10	10	10	9	9	9	10	76	95.00	ผ่าน
13	9	9	9	10	9	9	8	8	71	88.75	ผ่าน
14	10	7	9	9	10	9	9	9	72	90.00	ผ่าน
15	10	7	9	7	9	9	8	8	67	83.75	ผ่าน
16	7	9	9	9	8	8	9	9	68	85.00	ผ่าน
17	10	10	10	10	9	9	9	9	76	95.00	ผ่าน
18	7	10	10	8	9	9	9	9	71	88.75	ผ่าน
19	10	9	9	8	9	10	10	8	73	91.25	ผ่าน
20	10	9	9	9	8	7	6	8	66	82.50	ผ่าน

ลำดับ	คะแนนการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบ จำนวน 8 ชุด ชุดละ 10 คะแนน								รวม 80 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	ผ่านคะแนน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80
	1	2	3	4	5	6	7	8			
21	10	10	9	10	9	10	10	10	78	97.50	ผ่าน
22	9	10	9	9	9	9	10	10	75	93.75	ผ่าน
23	9	10	9	9	9	10	10	9	75	93.75	ผ่าน
24	10	9	9	10	10	10	10	9	77	96.25	ผ่าน
25	9	10	9	9	9	10	10	9	75	93.75	ผ่าน
26	10	9	9	9	9	10	8	9	73	91.25	ผ่าน
27	10	10	10	9	10	9	9	8	75	93.75	ผ่าน
28	10	9	9	8	9	9	10	10	74	92.50	ผ่าน
29	9	9	9	10	10	9	9	8	73	91.25	ผ่าน
30	9	9	8	8	10	8	9	9	70	87.50	ผ่าน
31	9	9	10	10	9	10	9	9	75	93.75	ผ่าน
32	10	10	10	9	9	8	9	9	74	92.50	ผ่าน
33	10	9	9	7	9	10	10	10	74	92.50	ผ่าน
34	10	9	9	9	10	10	10	10	77	96.25	ผ่าน
35	10	9	8	9	9	8	9	6	68	85.00	ผ่าน
ภาพรวม	9.4 6	9. 26	9.2 6	8.8 9	8.9 1	9.0 6	9.1 1	8.8 3	72.77	90.96	ผ่าน

จากตารางที่ 1 ผลการทดสอบการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบหลังเรียน พบว่า ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนภาษาจีนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 80)

ตารางที่ 2 ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน ผู้ประเมิน 3 คน

ลำดับ	คะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อๆละ 4 คะแนน						คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
	ความคล่องในการพูด	การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำได้ถูกต้อง	การพูดสื่อความหมาย	การใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์		
1	3.33	2.67	2.00	2.00	3.00	3.00	2.67	ปานกลาง
2	3.00	3.33	3.00	3.00	3.00	3.67	3.17	ปานกลาง
3	3.00	3.00	2.00	2.00	3.00	3.67	2.78	ปานกลาง

ลำดับ	คะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อ 4 คะแนน						คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
	ความคล่องในการพูด	การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การออกเสียงหนัก เบา ใช้ระดับเสียง สูง ต่ำได้ถูกต้อง	การพูดสื่อความหมาย	การใช้ภาษาเงินตามสถานการณ์		
4	3.00	2.33	3.00	2.00	2.00	3.00	2.56	ปานกลาง
5	3.00	3.00	3.33	3.00	3.67	2.00	3.00	ปานกลาง
6	3.00	2.33	2.00	3.00	3.00	3.00	2.72	ปานกลาง
7	2.00	1.33	1.67	1.33	1.00	1.00	1.39	ปรับปรุง
8	2.00	2.00	3.00	2.67	2.33	2.00	2.33	น้อย
9	3.00	3.00	3.33	3.33	3.00	3.00	3.11	ปานกลาง
10	4.00	4.00	3.00	3.00	4.00	4.00	3.67	มาก
11	3.33	3.67	3.33	3.67	3.67	3.00	3.44	มาก
12	3.00	2.67	2.67	2.67	3.00	2.67	2.78	ปานกลาง
13	4.00	3.67	3.00	3.33	4.00	3.67	3.61	มาก
14	3.33	3.33	3.00	3.67	3.00	3.00	3.22	ปานกลาง
15	2.67	2.33	2.67	2.00	2.67	2.00	2.39	น้อย
16	3.00	3.00	2.67	3.00	2.33	2.67	2.78	ปานกลาง
17	1.00	1.67	1.33	1.33	1.67	1.00	1.33	ปรับปรุง
18	3.00	2.33	2.67	2.67	2.33	2.00	2.50	น้อย
19	2.00	2.67	3.00	2.33	2.67	2.67	2.56	ปานกลาง
20	3.33	3.33	3.67	3.00	4.00	4.00	3.22	ปานกลาง
21	4.00	3.67	3.33	4.00	3.67	4.00	3.78	มาก
22	3.67	3.67	3.33	3.67	4.00	3.33	3.61	มาก
23	3.00	2.67	2.33	2.67	3.00	2.67	2.72	ปานกลาง
24	3.00	2.33	2.67	2.67	2.33	3.00	2.67	ปานกลาง
25	2.67	2.33	2.00	2.33	2.67	2.67	2.44	น้อย
26	3.00	3.00	3.00	2.33	2.67	3.00	2.83	ปานกลาง
27	2.33	2.33	2.67	3.00	3.00	2.00	2.56	ปานกลาง
28	4.00	3.33	3.33	3.67	3.33	3.33	3.50	มาก
29	3.00	3.33	3.33	3.00	4.00	3.00	3.28	มาก
30	2.67	2.67	2.00	2.67	3.00	2.67	2.61	ปานกลาง
31	4.00	3.33	4.00	4.00	3.33	4.00	3.78	มาก
32	3.00	2.67	2.67	2.33	2.67	2.00	2.56	ปานกลาง

ลำดับ	คะแนนการประเมินแต่ละหัวข้อๆละ 4 คะแนน						คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
	ความคล่องในการพูด	การออกเสียงพยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้องในคำศัพท์หรือข้อความ	พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำได้ถูกต้อง	การพูดสื่อความหมาย	การใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์		
33	2.00	2.67	2.00	3.00	3.00	2.67	2.56	ปานกลาง
34	3.00	2.67	2.00	2.67	2.67	3.00	2.67	ปานกลาง
35	2.00	2.00	2.00	1.67	1.67	1.67	1.83	น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.95	2.81	2.71	2.76	2.92	2.80	2.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน ผู้ประเมิน 3 คน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.85% มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14% มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29% และมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปรับปรุงจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.72%

12

ตารางที่ 3 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านผู้สอน	3.83	0.11	มาก
1.ผู้สอนให้ความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้	3.94	0.76	มาก
2.ครูให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	3.74	0.82	มาก
3.ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	3.86	0.76	มาก
4.ติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	3.86	0.90	มาก
5.ผู้สอนให้คำแนะนำและเป็นที่ยอมรับอย่างสม่ำเสมอ	3.67	0.83	มาก
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	3.73	0.26	มาก

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์ เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.86	0.91	มาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจ	3.60	0.95	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน	3.34	1.08	ปานกลาง
4. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มและแสดง ความคิดเห็น	3.80	0.90	มาก
5. กิจกรรมส่งเสริมในการทำงานเป็นทีม	4.03	0.92	มาก
3. ด้านการพัฒนานักเรียน	4.00	0.11	มาก
1. รับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของเขาเอง	3.91	0.89	มาก
2. สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้มากขึ้น	4.05	0.90	มาก
3. มีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลต่าง ๆ	3.97	0.89	มาก
4. นักเรียนเรียนรู้จากห้องเรียนสู่โลกแห่งความเป็นจริง	4.17	0.86	มาก
5. นักเรียนจะได้ลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาตาม สถานการณ์ที่คล้าย ๆ กับสถานการณ์จริง	3.91	0.95	มาก
รวมทั้งหมด	3.85	0.77	มาก

13

จากตารางที่ 3 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 1 พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานทุกด้านในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า ด้านการพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือด้านผู้สอนและด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.83$) และ ($\bar{X} = 3.73$) ตามลำดับ

สรุปผล อภิปรายผล ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 สรุปผลการศึกษาตามลำดับไว้

ดังนี้ 1. การพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100 2. นักเรียนมีคะแนนประเมินทักษะภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง 3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.9 คะแนนแบบทดสอบวัดการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบทักษะ ของนักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน พบว่า ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนภาษาจีนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 80) ซึ่งผลการศึกษาเป็นไปตามสมมุติฐานในการวิจัย ประเด็นนี้ผู้วิจัยขออภิปรายว่า การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เป็นจริงซึ่งนักเรียนมักจะต้องพบเจอในชีวิตจริง โดยเฉพาะนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ที่จะต้องเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นอย่างมาก นักเรียนควรใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การจูงใจนักเรียนและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ที่เน้นวิธีการนำไปใช้มากกว่าการจดจำ นักเรียนสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติเพื่อสร้างความเข้าใจและพัฒนาการใช้ปัญญาในการเรียนรู้ นอกจากนี้การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานยังเน้นการปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถและการลงมือปฏิบัติของนักเรียนได้ลงไปในบทบาทตามสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นการเรียนรู้ถึงความหมาย ความรู้สึกและบริบทของการปฏิบัติด้วยตลอดจนนักเรียนได้การแก้ปัญหตามสถานการณ์ที่คล้ายกับสถานการณ์ในสภาพความเป็นจริง ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนจากแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยดัดแปลงการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวคิดของออลเลอร์ พบว่านักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาจีน ได้แก่ ความคล่องในการพูด การออกเสียง พยัญชนะได้ชัดเจน ถูกต้อง พูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การออกเสียงหนักเบาใช้ระดับเสียงสูงต่ำได้ถูกต้อง การสื่อความหมายและการใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ในประเด็นนี้ผู้วิจัยขออภิปรายว่า การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาจีนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ประเมินคือเจ้าของภาษา(ชาวจีน)ทำให้นักเรียนเกิดความประหม่า ตื่นเต้น ประกอบกับนักเรียนไม่คุ้นชินกับผู้ประเมินและในขณะที่ทำการประเมิน ในประเด็นนี้ผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้อีกกล่าวคือ ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนจำเป็นต้องให้นักเรียนได้เรียนกับเจ้าของภาษา เพื่อให้ นักเรียนเกิดความคุ้นชินสอดคล้องกับแนวคิดของธอร์นไดค์ (Thorndike, 1966) ได้กล่าวถึงกฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของนักเรียนทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความพร้อมทางร่างกายหมายถึงความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายทางด้านจิตใจหมายถึงความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญ ถ้าเกิดความพึงพอใจจะนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่พึงพอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้หรือทำให้การเรียนรู้หยุดชะงักไป

ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว พบว่า ด้านการพัฒนาที่นักเรียนอยู่ใน

ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่าด้านอื่น ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นว่าการเรียนรู้โดยการใช้สถานการณ์เป็นฐานของงานวิจัยนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการกระทำของตนเอง สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารได้มากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์กับเหตุการณ์และบุคคลในสถานการณ์ นักเรียนเรียนรู้จากสถานการณ์ที่นักเรียนกำหนดขึ้นที่เสมือนจริง นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและแก้ไขปัญหาคล้ายกับสภาพจริงตลอดจนนักเรียนคิดสถานการณ์ที่ตนเองอยากให้เกิดขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดอิสระทางความคิด ซึ่งสอดคล้องกับ พิตรวัลย์ โกวิทวที (2537) กล่าวว่าในการจัดกระบวนการเรียนรู้ควรเน้นกิจกรรมของนักเรียนมากกว่ากิจกรรมของครู ให้นักเรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ฝึกใช้ความคิด สติปัญญา ความกล้าในการใช้ภาษาซึ่งมีผลให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสในการสื่อสารให้ได้มากที่สุด

ข้อค้นพบ

1. การใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนให้นักเรียนมีผลการทดสอบการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบหลังเรียนผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 100%
2. การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นอกจากการเน้นเรื่องการสื่อสารให้คล่องตามสถานการณ์แล้ว ควรเน้นเรื่องการสื่อสารที่ถูกต้องในเรื่องการสื่อสารความหมายและหลักการการใช้ภาษาของภาษาต่างประเทศนั้นๆ
3. ควรชี้แจงผู้ประเมินเจ้าของภาษาถึงขีดความสามารถของนักเรียนก่อนการประเมิน

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ควรให้นักเรียนได้พบกับเจ้าของภาษา
2. เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในห้องเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว จึงควรนำนักเรียนออกฝึกปฏิบัติในสถานที่และสถานการณ์จริงกับนักท่องเที่ยวชาวจีน เพื่อให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกห้องเรียนให้มากขึ้น
3. ด้วยการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนต้องแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ จึงควรเปลี่ยนหน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสาระอื่น เช่น นักท่องเที่ยววิมพาสปอร์ตในแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวบรรทุกสัมภาระขึ้นเครื่องบินเกินขนาด เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาชุดกิจกรรมการสื่อสารภาษาจีนเพื่องานการท่องเที่ยว (Chinese for Tourism) โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้
2. ควรศึกษาความคงทนของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา,สถิติการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ไตรมาสที่ 1 และไตรมาสที่ 2 ปี 2561. แหล่งที่มา : https://mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=11460 ค้นเมื่อ 10 กันยายน,2562.
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, เพลิดเพลินสถานการณ์ท่องเที่ยวเดือนสิงหาคม 2562. แหล่งที่มา :https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=12008 ค้นเมื่อ 10 กันยายน,2562.
- ทีศนา แชมมณี (2552). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญารัตน์ มะลาศรีและWei Jingru. (2560,กันยายน). “การจัดเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีน สำหรับผู้เรียนชาวไทย”,วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ. 4(3) : 81-89.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2537). *ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศรี ลักษณะศิริ. (2540). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- อินทรา บุญยากร. (2542). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- Jones, Leo. (1983). *Eight Simulations*. Cambridge University Press.
- Oller, John W. (1979). *Language Tests at School : A Pragmatic Approach*. London: Longman.
- Thorndike, Robert L. and Elizabeth Hagen. (1966). *Measurement and Evaluation in Psychology and Education*. 3d ed. New York : John Willey and Sons.